

"TKP'nin Sesi"

17.5.80

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK'nin Plenumuyla ilgili açıklamasını
2. TKP MK'nin, TKP'nin 60.kuruluş yıldönümüyle ilgili Bildirisi
3. TKP MK'nin Çağrısını
4. Yorumumuzu /7.5.80 günlü/
5. Atılım'ın 1 Mayıs sayısından: Neden TKP'ye girdim?
6. Grev alanlarında programımızı /memlekette gelen banttan/

Spikerler: Öm. / Den. / Nec./

A  ı k l a m a

TKP Merkez Komitesi Plenumu toplandı. Plenum gizlilik koşullarında başarıyla yapıldı. TKP'nin Leninci politik, ideolojik ve örgütsel birliğini daha da güçlendirdi.

Plenum emperyalizmin uluslararası durumu sertleştirme girişimleri karşısında, barış ve silahsızlanma savaşını yükseltmenin önemi üstünde durdu. Avrupa komünist ve işçi partilerinin Paris toplantısının bu savaşıma yaptığı büyük katkıyı değerlendirdi.

Plenum, Amerikan emperyalizminin, bölgede ve ülkemizde yoğunlaşan hegemonyacı baskıları, rejimin giderek yarı-askersel zorbalık rejimine dönüşmesi, ekonomik bunalımın derinleşmesi karşısında, TKP'nin önünde duran politik görevleri saptadı. Özellikle, topraklarımızdaki ABD ve NATO üslerine, ABD'nin dayattığı ikili kölelik anlaşmasına karşı savaşın güncelliğini vurguladı.

Plenum, *ulusal demokratik cephe sorunu* bağışıklık sorunu, üstünde önemle durdu. Demirel hükümetinin halk düşmanı politikasına karşı demokratik eylem birliği, işçi sınıfının değişik partileri arasında eylem birliği, kadın, gençlik ve barış hareketinin birliği ve ulusal sorun üstüne politik çizgiyi karara bağladı.

Plenum, tekellerin saldırısına karşı, işçi sınıfının yürüttüğü çetin grev savaşlarıyla dayanışma ve sendikal eylem birliği üstüne karar aldı. Şanlı 30 Nisan genel grevini ve ağır terör koşullarında işçi yataklarında, Türkiye'nin dört bir yanında başarıyla yapılan 1 Mayıs gösterilerini selamladı.

Plenum, Lenin'in 110'uncu doğum yılında, Leninizmin ilkelelerini daha geniş olarak yığınlara yaymayı parti örgütlerinin önüne görev olarak koydu. Hitler faşizmine karşı, Sovyet ordusunu ve tüm anti-faşist güçlerin kazandığı büyük utkunun 35'inci yıl-

dönümünü selâmladı.

Plenum, TKP'nin 60'ıncı yılında partiyi çok yönlü güçlendir-
meyi, özellikle partinin ideolojik çalışmalarının düzeyini yük-
seltmeyi, demokratik santralizm ilkelerini ^{uygulanmasını} her alanda yeni ko-
şullara uygun geliştirmeyi, parti yapısını daha da pekiştirmeyi
kararlaştırdı.

TKP MK Plenumu, Politik Büro'nun raporunu, yürüttüğü poli-
tikayı, tüm kararları oy birliği ile onayladı.

10 Mayıs 1980

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin
SESİ
Atılımın
1 Mayıs 1980
seçiminden

12.5.80

Niçin TKP'ye girdim?

Bu sayımızla birlikte, parti üyeleriyle yapılan görüşmeleri yayınlamaya başlıyoruz. İlk olarak, Türkiye Kürdistanı'nda TKP sıralarında savaşan bir Kürt komünistinin sorularımıza verdiği yanıtları yayınlıyoruz.

- Niçin TKP'ye girdin?

- TKP sıralarında yer alısam, bir zamanlar küçük burjuva milliyetçi konumlarda sürdürdüğüm savaş yaşamında yeni, nitelikçe bütünü başka bir aşama oldu. Bir çok insan gibi ben de Kürt ulusunun yüz yıllar boyu çektiği derin acılara başkaldırıyorum, ama kurtuluşun yolunu bulanık düşünceler arasında açıklıkla göremiyordum. Elimde bilimsel bir kılavuz yoktu. Çoğu zaman Kürt emekçilerini, köylülerini barbarca sömüren, feodal kökenli toprak beylerinin sağ milliyetçi demagojileriyle benim düşüncelerim arasındaki ayırım yitip gidiyordu. Oysa, bu demagojilerin içinden çıktığım yoksul insanlar üzerinde nasıl ataerkil bir baskı rolü oynadığını, çifte sömürüye nasıl uygun bir üst yapı kurumu olarak ortam hazırladığını el yordamıyla anlıyordum. Yoksul halkımızın dar milliyetçi politikalarla kurtuluşa ulaşacağına inancım sarılıyordu. Bu arada, şimdiki yoldaşlarım, bana yardım ettiler. Onların aracılığı ile Marksizm-Leninizm düşünceleriyle tanıştım. Türkiye komünistlerinin hem ulusal baskının, hem de sömürünün can düşmanları olduğunu öğrendim.

Lenin, "ezilen ulusun milliyetçiliğinde her zaman ilerici bir yan vardır" der. Bu nesnel gerçekliği kendim yaşadım. Anti-sovyetizmle, anti-komünizmle her türlü ideolojik bağları kopardığım zaman, tutarlı devrimci-demokrat konumlara gelmiştim ve artık, Marksizm-Leninizmle arasındaki içilmez duvar yıkılmıştı.

Özellikle Sovyetler Birliği'nde ulusal sorunun Leninici çözümünü inceledik. Proletarya enternasyonalizmini benimsedim. TKP'nin programını, Atılım'ı, daha sonra da parti tüzüğünü okudum. TKP'ye işte bu süreç içinde geldim.

Partili yoldaşlarımın, bana karşı özenle yaklaşımı, her soruma içtenlikle yanıt vermeleri milliyetçi ön yargılardan, bizim ulusumuza özgü ve kanımca hiç de haksız olmayan ulusal kuşkuculuktan kurtulmada büyük rol oynadı. Kendi kişisel deneyinden çıkarak, Kürt devrimci demokrat arkadaşlarımın ön yargılarının aşılması olmadığa inancındayım.

- Bazı kimseler, Türkiye'de her ulusun ayrı komünist partilerde örgütlenmesinden söz ediyorlar. Sen bu görüş açısını niye benimsemedin?

- Bu tür görüşlerle sık sık karşılaşıyoruz. Bence, bu görüş, devrimci demokrat konumlarındaki kimselerin, henüz küçük burjuva milliyetçiliğinden kopamayışlarının ürünüdür. İdeolojik olarak hiç bir biçimde uyalılaşmamakla birlikte, Kürt ulusal hareketinde yer alan bu görüşten çevrelere ayrımlı bir yaklaşım gerekiyor. Biz, Türkiye Kürdistanı'nda "iki parti" anlayışına ilkesel açıdan karşı çıkıyoruz ve bu görüşlerin eylem birliği sürecinde büyük ölçüde ortadan kalkacağına inanıyoruz.

Yeryüzünde hiç bir komünist, yalnızca başka bir ulustan, ya da renkten olduğu için, öteki yoldaşlarından ayrı bir partide çalışıyor değildir. Marks ve Engels, komünist hareketin biçim bakımından ulusal, ama özde enternasyonalist olduğunu boş yere yazmadılar. İyi bir örnek, Batı Avrupa'daki komünist işçilerimizin o ülkelerdeki kardeş partilerin sıralarında da yer almalarıdır. Ho Şi Minh, Fransa'dayken Fransız Komünist Partisi'nin üyesiydi. Türkiye Kürdistanı'nı Türkiye'nin öteki bölgelerinden ayıran bir devlet sınırı, Kürdistan'da yıkılması gereken ayrı bir

devlet, ya da sömürge valiliği, ayrı bir egemen sınıf yoktur. Türkiye Kürdistan'ı ne Britanya imparatorluğunun okyanus ötesi sömürgelerine, ne de metropolden binlerce kilometrelik çöllere, buzullarla ayrı düşmüş Çarlık Rusya'sının iç sömürgelerine benzemez. "Sömürge" sorunu üzerine ortaya atılan tezler bu durumu ele almaktan kaçınıyor. Çünkü işin can alıcı yanı budur. Kapitalizm bir yandan en insanlık dışı ulusal baskıyı, bir üyesi olmaksızın onur duyduğu Kürt ulusu üzerinde uyguluyor. Ama öte yandan Türk ve Kürt uluslarını bir tek ekonomik, sosyal ve politik yapıda birleştirdi, ve ulus ayırımına bakmadan tek bir proletarya yarattı. Düşman ortak. Düşmana karşı yığınları ülke ölçüsünde harekete geçirecek objektif etkenler ortak. Ankara'yı yerinden oynatan bunalımlar, bakıyorsanız Edirne'den de Hakkâri'den de, bazı özgün ayrımlara karşın aynı yankıyı yapıyor. Aynı düşmana, aynı ekonomik, sosyal, politik belâlara karşı bir tek politik savaş stratejisi, o stratejiyi uygulayacak bir tek merkez olması doğal değil mi?

Bir de şu var: Bu ortaklığı vurgularken, Türkiye'de ulusal sorunun başlı başına bir savaşım sorunu olduğu, bu sorunun varlığından dolayı ortaya nesnel olarak bir Kürt ulusal hareketinin çıktığı gerçeğine göz yummak da olmaz. Ama, gelgelelim, ulusal kurtuluş savaşı veren bir ulusun komünisti, her zaman kapitalist ülkeler proletaryası ve sosyalist ülkelerle sıkı bağları savunmakla görevlidir. Bu bağların biçimini, o savaşın verildiği ülkenin ulusal hareketi ile Türkiye proletaryası arasındaki ilişkisi durumu belirliyor. Türkiye Kürdistanı halkının, Kürt ve Türk işçilerinin ortak örgütleri ve/partisi kadar kimse sağlayamaz. Kaldık ki, Türkiye işçi sınıfı doğduğu günden beri Kürt ve Türk işçileri ortak örgütlerde savaşıyorlar. Bu yıkılmaz bir gelenektir. Soruyorum: Biz komünistleri Kürt ulusal hareketini, Türkiye'deki ileri demokratik devrim savaşına bağlayabilmek için en elverişli birlikten, tek parti çatısı altında birleşmekten alıkoyan ne

gibi gerçek nedenler vardır? Bence, böyle nedenleri daha çok k-k burjuva milliyetçi n yargılar yaratıyor.

- urası açıktır ki, Türk kökenli komünistler, her şeyden önce, kendisi de ne denli ezilirse ezilsin, ezen ulusun, Trkle-
rin milliyetçi, ven görüşleriyle herkesden çok savamalıdır.
Yanıtların için saol.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI